

Bog je pravedan i opravdavajući

Među nekim teolozima je uobičajeno da Bog objavljuje čovjeka „kao da jeste“ samo zahvaljujući vjeri u Hrista, to jest, oni su izrazili rezervu. Za neke, a među njima ističemo dr. Scofielda, 'Bog proglašava grešnika pravednikom', odnosno tvrdi da Bog 'čovjeka ne čini pravednim'.

Bog je pravedan i opravdavajući

Riječ 'opravdanje' (Dikaiosis) kada ju je apostol Pavle upotrijebio odnosi se na ono što je istina, na isti način kao što psalmist David koristi riječ 'opravdanje' (hitsdik) da bi uputio na Boga jer je on uistinu Pravedan.

Apostol Pavle koristi grčku riječ koja ima isto značenje kao i hebrejska riječ 'opravdanje' da bi se odnosio na kršćane jer su oni uistinu samo "... pa se opravdavaš kad govoriš ..." (Rim. 3: 4; Ps. 51: 4) . Oni koji vjeruju opet su stvoreni u novom i specifičnom stanju: istinska pravda i svetost (Ef 4:24).

Izrazi koji se u Novom zavjetu koriste za opravdanje na grčkom su: Dikaios (samo); Dikaiosis (opravdanje, odbrana, polaganje prava) i; Dikaioo (imati ili prepoznati kao pošteno). U Starom zavjetu izraz je hitsdik, što znači izjaviti na sudu da je netko u skladu sa zakonom (2. Mojsijeva 23: 7; 5. Mojsijeva 25: 1; Izr. 17:15; Is. 5:23).

Kad Bog izjavljuje da je čovjek pravedan, odnosno opravdava, izjavljuje šta je istina, jer Bog ne može lagati.

Zašto gornja izjava? Budući da je među nekim teolozima utvrđeno da Bog proglašava čovjeka „kao da jeste“ samo

zahvaljujući vjeri u Hrista, to jest daje rezervu. Za neke, a među njima ističemo i dr. Scofielda, „Bog proglašava grešnika pravednikom“, odnosno kategorički potvrđuje da Bog „čovjeka ne čini pravednim“.

„Vjerujući grešnik je opravdan, odnosno tretiran kao pravednik (...) Opravdanje je čin božanskog prepoznavanja i ne znači učiniti osobu pravednom ...“ Scofield Biblija s referencama, Rim 3:28, str. 1147.

Bog nikada ne bi objavio da je čovjek pravedan, jer zapravo nije u stanju pravednog. Nezamislivo je da Bog proglasi i tretira kao pravedno ono što On ne čini pravednim. Kako bi Bog mogao prepoznati nešto što nije takvo kakvo jeste?

Znamo da Bog ima moć nazivati stvari koje nisu kao da jesu (Rim. 4:16), ali grešnika nikada ne bi proglasio pravednim. Jer; jer neću opravdati zle “(Izlazak 23: 7).

Ako Bog ne opravdava zle, kako je moguće da grešnik bude proglašen pravednikom?

Apostol Pavle je s pravom izjavio da je „opravdani grijeh mrtav“ (Rim 6: 2-7). Ako je prvi prijedlog istinit, istinit je i drugi, budući da drugi ovisi o prvom.

Na taj način riječ ‘opravdan’ prevodi istinsku ideju, jer su svi koji su vjerovali umrli s Hristom.

Kada apostol Pavle koristi riječ ‘opravdanje’, on ima na umu nešto što je istina, tj. Onaj koji je mrtav u potpunosti je opravdan od grijeha!

Ako je starac razapet s Hristom, koga Bog opravdava (proglašava pravednim)?

Znamo da je Hristos izbavljen zbog grijeha čovječanstva i da kada vjeruju u Njega umiru i bivaju sahranjeni.

Znamo da je Isus uskrsnuo iz mrtvih i da su s Njim ustali oni

koji su vjerovali "Zato, ako ste već uskrsnuli s Hristom, tražite ono gore, gdje Hristos sjedi zdesna Bogu" (Kol 3,1) .

'Opravdanje' (pravedna izjava) pada na novog čovjeka koji uskrsne s Hristom iz mrtvih. Samo je novo stvorenje proglašeno neposredno pred Bogom, jer je stvoreno nanovo u istinskoj pravdi i svetosti.

Grešnik nikada neće biti proglašen pravednikom, jer će starac, koji je grešnik, biti razapet s Hristom "Jer to znamo da je i naš starac bio razapet s njim ..." (Rim. 6: 6). Grešnik se nikada neće opravdati pred Bogom, već umire kroz Kristov križ.

Grešnik koji prihvati Hristovu žrtvu kroz vjeru (evanđelje) umire zajedno s Njim, a kad ustane, novo stvorenje (stvorenje) po Bogu uskrsava u istinskoj pravdi i svetosti. Ovaj novi čovjek proglašen je neposredno pred Bogom.

Riječi prevedene s "opravdati" i "opravdanje" znače "učiniti poštenim", "pošteno", "proglasiti poštenim", "proglasiti ravnopravnim" ili "proglasiti slobodnim od krivnje i zasluživanja kazne". Kad Bog stvori novog čovjeka u istinskoj pravdi i svetosti, on izvršava sve radnje opisane u gore navedenim glagolima.

Samo onaj koji je stvoren pravedno može primiti ovu izjavu od Boga, to jest, samo novi čovjek, stvoren prema Bogu, može primiti izjavu od Boga: on je pravedan.

„I obucite novog čovjeka, koji je po Bogu stvoren u istinskoj pravdi i svetosti ..." (Ef 4:24).

Novi čovjek kojeg je Bog stvorio kroz Krista Isusa, tj. Koji je uskrsnuo iz mrtvih, stvoren je u istinskoj pravdi i svetosti, pa kad ga Bog proglasi pravednim, govori o istini, o punom i učinkovitom stanju danas.

„Izručen je za naše grijeha i uskrsnuo je za naše opravdanje“ (Rim 4,25);

„... Jer onaj koji je mrtav opravdan je od grijeha“ (Rim 6,7)

Gledajući ova dva stiha, jasno je da je Isus izbavljen zbog grijeha grešnika (da čovječanstvo nije sagriješilo, ne bi bilo potrebe da Hristos umre), a umiranjem s Njim ispunjava se Božja pravda, budući da grešnik prima ono što je određeno Božjom pravdom: smrt.

Tada je onaj koji je mrtav rođen od Boga i uskrsnuo je na slavu Boga Oca, budući da oni koji vjeruju ustaju s Hristom. Na taj je način opravdan ili proglašen pravednim, jer je u te svrhe Hristos uskrsnuo iz mrtvih: 'uskrsnuo je za naše opravdanje' (Rim 4,25).

Ako netko ne prihvati argument da su kršćani zaista pravedni, mora također zaključiti da Hristos nije uskrsnuo. Ako je Hristos ustao, činjenica je da su kršćani ustali s Njim i proglašeni pravednicima.

Kad starac umre s Hristom, Bog je pravedan. Kad Bog stvara novog čovjeka, On je opravdatelj. Bez ikakve kontradikcije: On je pravedan i opravdavajući.

Biblija kaže da je svima koji vjeruju u Isusa dana moć da budu stvoreni (stvorenj), djeca Božja. Starac je razapet, ubijen, sahranjen, a novi izlazi iz mrtvih. Ovaj novi čovjek proglašen je poštenim.

Paul je izrazio da je "onaj ko je mrtav za grijeh, samo pred Bogom", jer je uvjet biti mrtav za grijeh isti kao i biti "živ" za Boga. Onaj koji je stvoren iznova kroz evanđelje, koje je sila Božja za svakog koji vjeruje, opravdan je (proglašen pravednikom), jer je novo stvorenje stvoreno u istinskoj pravdi i svetosti.

Upravo zbog toga Pavao izjavljuje: "Koji je za naše grijeha izbavljen i uskrsnuo za naše opravdanje" (Rim 4,25).

Čovjek koji je proglašen pravednikom pred Bogom nije onaj koji

je umro, već onaj koji je uskrsnuo iz mrtvih, to jest novo stvorenje koje je ponovo generirano u Hristu.

Kada apostol Pavle kaže da je onaj koji je mrtav opravdan od grijeha, on ima na umu ideju sljedećeg stiha: „Jer je Krist koji je umro, ili bolje rečeno, koji je uskrsnuo iz mrtvih, koji je zdesna Bogu, a također zauzmi se za nas “(Rim 8,34).

Ko god je mrtav za grijeh (ili tačnije) onaj koji je uskrsnuo s Hristom, opravdan je, odnosno proglašen pravednikom pred Bogom.

Neki misle da će Božja objava pravde biti djelotvorna u budućnosti i da u sadašnjosti čovjek tek ima izjavu o onome što će se dogoditi kasnije. Opravdanje nije tako.

“Opravdanje je Božja izjava u vezi sa stanjem novog stvorenja pred Njim”

Svi koji vjeruju su ovlašteni postati djeca Božja, djeca rođena ne po volji tijela, ni po volji čovjeka ili krvi. Oni su rođeni od Duha, stvorenog prema Bogu u istinskoj Pravdi i Svetosti (Ivan 1:12 -13).

Budući da su istiniti samo oni koji su rođeni u pravednosti i svetosti, oni su proglašeni pravednicima pred Bogom (Ef 4:24). Bog je opravdatelj onih koji vjeruju u Hrista.

Psalmist je svoje greške mogao prepoznati samo kao način objavljivanja Božje pravde. Nijedan čovek ne može ići dalje od onoga što je psalmist učinio.

Međutim, prije nego što čovjeka proglasi pravednim, Bog učini nešto izvanredno: unaprijed određena kazna primjenjuje se na krivce (smrt), generira novo stvorenje svojom snagom (evanđelje) i novog čovjeka proglašava pravednim pred Njim. .

Putem opravdanja, mnogostruka Božja mudrost postaje poznata među poglavarstvima i moćima!